"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସଦ୍‌ଗତି ଦେବା ପାଇଁ, ନର୍କବାସୀମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି" ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ବାବା ତୁମ ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ କଥା ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି?

ଉତ୍ତର**:-** ହେ ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନେ! ତୁମେମାନେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଥିଲ । ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ହୀରା-ନୀଳା ଖଚିତ ସୁନାର ମହଲ ଥିଲା । ତୁମେମାନେ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲ । ପୃଥିବୀ ଆକାଶ ସବୁ କିଛି ତୁମର ଥିଲା । ଭାରତ ଶିବବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଶିବାଳୟ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ପବିତ୍ରତା ଥିଲା । ଏବେ ଭାରତ ପୁନର୍ବାର ସେହିଭଳି ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।

ଗୀତ**:-** ନୟନ ହୀନ କୋ ରାହ ଦିଖାଓ ପ୍ରଭୁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ରୁହାନୀ ପିଲାମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ଏ କଥା କିଏ କହିଲେ? ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ପରମାତ୍ମା କହିଲେ । ତେବେ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ହେ ବାବା । ତାଙ୍କୁ ଈଶ୍□ର ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି ଏବଂ ପିତା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । କେଉଁ ପିତା? ପରମପିତା କାରଣ ପିତା ତ ଦୁଇଜଣ ଅଛନ୍ତି - ଜଣେ ଲୌକିକ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପାରଲୌକିକ । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ହେ ବାବା । ଆଚ୍ଛା ସେହି ବାବାଙ୍କର ନାମ କ'ଣ? ଶିବ । ସିଏ ତ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି । ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ସୁପ୍ରିମ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ପରମପିତା । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ସୁପ୍ରିମ୍ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ତଥା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଜୀବାତ୍ମାମାନେ ସେହି ପିତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି କଥାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ପିତା କିଏ? ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ଈଶ୍□ର ପିତା, ମୁଁ ନୟନହୀନ, ମୋତେ ନୟନ ଦିଅ, ତେବେ ମୁଁ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିବି । ଆମକୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଧକ୍କା ଖାଇବାରୁ ମୁକ୍ତ କର । ସଦ୍‌ଗତି ପାଇବା ପାଇଁ, ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ବାବା ହିଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଆସି ଭାରତକୁ ସ୍□ର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତ କଳିଯୁଗ, କଳିଯୁଗ ପରେ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ବେହଦର ବାବା ଆସି ଯେଉଁମାନେ ପତିତ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଭାରତରେ ହିଁ ଥିଲେ । ଏଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜବଂଶର ରାଜୁତି ଥିଲା । ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏକଥା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଭାରତବାସୀମାନେ ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଥିଲ । ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ନର୍କବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । ହୀରା-ସୁନାର ମହଲ ଥିଲା, ଭାରତର ବହୁତ ମହିମା ଥିଲା । ଏବେ ତ କିଛି ବି ନାହିଁ । ସେ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀମାନେ ହିଁ ଥିଲେ । ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ମଧ୍ୟ ପରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜ ପରିବାରର ଥିଲ । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ କେବେ ଥିଲା, ସେମାନେ କିପରି ରାଜ୍ୟ ପାଇଥିଲେ ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ଏହାକୁ ଅନ୍ଧବିଶ୍□ାସ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନା । ଶିବଙ୍କର, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ଭାରତବାସୀ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି - ଆମେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟୁ । ତେଣୁ ହେ ପତିତ-ପାବନ ବାବା, ଆମକୁ ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସ । ଏଠାକୁ ଆସି ଆମକୁ ଦୁଃଖରୁ ଏବଂ ଏହି ରାବଣର ରାଜ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ କର । ତେଣୁ ବାବା ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ବାପୁଜୀ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ରାମରାଜ୍ୟ ଦରକାର, ଗୃହସ୍ଥ ଧର୍ମ ଯାହାକି ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଆମେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ଏବେ ନର୍କବାସୀମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ, ତାହା ତ ତୁମେ ଦେଖୁଛ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ନର୍କ, ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ । ଏହି ଭାରତ ଦିନେ ଦୈବୀ ଦୁନିଆ ଥିଲା । ବାବା ଏବେ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ, ୮୪ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ ନୁହେଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ ଅଟ । ଏଠାକୁ ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ କରିସାରିଛ । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ ନିଶ୍ଚିତ ନେବାକୁ ପଡିବ ନା । ୮୪ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ ।

ଏବେ ବେହଦର ବର୍ସା ଦେବା ପାଇଁ ବେହଦର ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସତ୍‌ସଙ୍ଗମାନଙ୍କରେ ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତ ଯେତେବେଳେ

ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା ସେତେବେଳେ କେହି ଜଣେ ବି ପତିତ ନ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେହି ଜଣେ ବି ପବିତ୍ର ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ତ ପତିତ ଦୁନିଆ । ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭଗବାନଉବାଚ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସିଏ ତ ଗୀତା ଶୁଣାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ନିଜର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କାରଣ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ହିଁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁ କୌଣସି ଧର୍ମ ନୁହେଁ । ଧର୍ମ ତ ମୁଖ୍ୟତଃ ଚାରୋଟି । ପ୍ରଥମେ ହେଲା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଉଭୟଙ୍କୁ ମିଶାଇ କୁହାଯାଉଛି ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ବା ଡିଟିଜିମ୍ । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର ନାମ ନ ଥିଲା । ୨୧ ଜନ୍ମ ତୁମେମାନେ ସୁଖଧାମରେ ଥିଲ ତାପରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ, ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ହିଁ ହେଉଛି ତଳକୁ ଖସିବାର ମାର୍ଗ । ଭକ୍ତିକୁ ରାତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନକୁ ଦିନ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ହେଉଛି ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ରାତ୍ରି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ଏବଂ ଶିବରାତ୍ରୀ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ କୁହାଯାଏ । ଶିବବାବା କେବେ ଆସୁଛନ୍ତି? ଯେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟିରେ ରାତ୍ରି ହୋଇଯାଏ, ଭାରତବାସୀ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରକୁ ଆସି ଯାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ବାବା ଆସନ୍ତି । ଏବେ ତ କଣ୍ଢେଇ ପୂଜା କରିଚାଲିଛନ୍ତି, ଜଣକର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ସବୁ ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହେବ । ଏହି ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ତାହା ହେଲା ଭକ୍ତିର ଜ୍ଞାନ, ଭକ୍ତିର ଫିଲୋସଫୀ । ତାହା କୌଣସି ସଦ୍‌ଗତି ମାର୍ଗର ଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଯଥାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି । ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ସୁଖଧାମ, ଶାନ୍ତିଧାମର ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସୁଖଧାମ ଥିଲା ଯେଉଁଠି ତୁମେ ସାରା ବିଶ୍□ ଉପରେ ରାଜତ୍□ କରୁଥିଲ । ସେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁଳର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଖଧାମରେ ୯ ଲକ୍ଷର ଗାୟନ ଅଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ବହୁତ ସାହୁକାର କରିଯାଇଥିଲି । ଏତେ ଧନ ଦେଇଥିଲି, ତୁମେମାନେ ସେସବୁକୁ କେଉଁଠି ହରାଇଲ? ତୁମେ କେତେ ସାହୁକାର ଥିଲ । ଭାରତ ଭଳି ଆଉ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଭାରତ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଭୂଖଣ୍ଡ ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ଅଟେ, କାହିଁକି ନା ଏହା ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ । ଏଠାରେ ଯେତେ ବି ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଅଛନ୍ତି, ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ରାବଣର ରାଜ୍ୟ କେବଳ ଲଙ୍କାରେ ନୁହେଁ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ରହିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ୫ ବିକାର ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ଯେତେବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଏହି ବିକାର ନ ଥିଲା । ଭାରତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲା । ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଥିଲା । ସେହିମାନେ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି ସେହି ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଭାରତ ବହୁତ ସାହୁକାର ଥିଲା । ଏବେ ଗରିବ ହୋଇଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ଭିକ ମାଗୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ସହଯୋଗ ନେଉଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ କେତେ ସାହୁକାର ଥିଲ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସୁଖ ମିଳୁଛି ତାହା କାହାକୁ ବି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲ, ପୃଥିବୀ ଆକାଶ ସବୁ କିଛି ତୁମର ଥିଲା । ବାବା ଏବେ ସେ ସବୁ କଥା ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ଭାରତ ଶିବବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ଶିବାଳୟ ଥିଲା । ସେଠାରେ ପବିତ୍ରତା ଥିଲା, ସେହି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ରାଜତ୍□ କରୁଥିଲେ । ଭାରତବାସୀ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭିତରେ କ'ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା! ଦୁଇଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ରାଜଧାନୀର ଥିଲେ, ପୁଣି ସ୍□ୟଂବର ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଲେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନାହିଁ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସେ ହିଁ ତୁମକୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଇପାରିବେ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ମୁଁ ତୁମର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇପାରିବ । ତୁମେମାନେ ଏଠାକୁ ପତିତରୁ ପାବନ ବା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରୁ ହିଁ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ରାବଣ କୌଣସି ଜଣେ ସୀତାକୁ ଚୋରି କରି ନ ଥିଲା । ତୁମେ ସବୁ ଭକ୍ତି କରୁଥିବା ଭକ୍ତ ଯିଏକି ରାବଣର ପଞ୍ଜା ଭିତରେ ଅଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣର କାରାଗାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ସମସ୍ତେ ଏହି ଶୋକବାଟିକା ଭିତରେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ସେଥିରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ପୁନର୍ବାର ସ୍□ର୍ଗ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଧନ ବହୁତ ଅଛି ସେମାନେ ସ୍□ର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁନିଆ ହିଁ ନର୍କ ଅଟେ । ସମସ୍ତେ ପତିତ ସେଥିପାଇଁ ଗଙ୍ଗାରେ ଯାଇ ସ୍ନାନ କରୁଛନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ଗଙ୍ଗା ପତିତପାବନୀ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ପାବନ ତ କେହି ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ପତିତ ପାବନ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି, ନଦୀମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ଏସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ହିଁ ଆସି ଏହିସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଏକଥା ତ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଜଣେ ହେଲେ ଲୌକିକ ପିତା ଅନ୍ୟ ଜଣେ ହେଲେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଅଲୌକିକ ପିତା ଏବଂ ସିଏ ହେଲେ ପାରଲୌକିକ ପିତା ଶିବ । ତେବେ ତିନି ଜଣ ପିତା ହେଲେ ନା । ଶିବବାବା ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ ଥରେ ଆସି ବାବା ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମା ହିଁ କହିଥାଏ - ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ନେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତେବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । କୌଣସି ଦେହଧାରୀଙ୍କୁ

ମନେ ପକାଅ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ଶେଷ ସମୟ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଅମରଲୋକର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାକି ଅନେକ ଧର୍ମ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା ପୁଣି ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାମ-ସୀତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମର ସ୍ଥାପନା ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କେବେ ବି ସଦ୍‌ଗତି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଗୁରୁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଚିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରି ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରନ୍ତି ପୁଣି କହନ୍ତି ବୁଡିଯା ବୁଡିଯା । ବହୁତ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି, ଖୁଆନ୍ତି-ପିଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଖାଇଥା’ନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ (ପୂଜକ) ମାନେ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ କଣ୍ଢେଇ ପୂଜା । ଦୁନିଆରେ କେତେ ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧା ରହିଛି । ତେବେ ଏମାନଙ୍କୁ କିଏ ବୁଝାଇବ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ହେଲ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଛ । ଏବେ ତ ରାଜଧାନୀର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ତେଣୁ ପ୍ରଜା ତ ବହୁତ ହେବେ । କୋଟିକରେ କେହି ଜଣେ ରାଜା ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ କୁହାଯାଏ ଫୁଲର ବଗିଚା । କଳିଯୁଗକୁ କୁହାଯାଉଛି କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ । ଏବେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ବଦଳିବାକୁ ଯାଉଛି । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନ ଥାଏ, କାରଣ ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟଃ ଲୋପ ହୋଇଯାଏ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେହି ବି ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରଚନା ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କୁହାଯିବ ତେବେ ତ ସମସ୍ତେ ପିତା ହୋଇଗଲେ ତେବେ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବାର ଅଧିକାର ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ତ ଆସି ସବୁ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ୮୪ ଜନ୍ମ ସେହିମାନେ ନେଉଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ କେତେ ହୋଇଥିବ? ଅତି ବେଶୀରେ ୪୦ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବ । ଏହିଭଳି ହିସାବ କରାଯାଉଛି । ଜଣେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ କେତେ ଧକ୍କା ଖାଉଛି ଏଣେ-ତେଣେ ଖୋଜି ବୁଲୁଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଆଉ ଧକ୍କା ଖାଇବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ କେବଳ ଜଣେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । ଏହା ହେଉଛି ପତିତ-ପାବନ ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କର ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଏବେ ପାଠ ପଢୁଛି । ସାଧୁ ସନ୍ଥମାନେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ନିର୍ଲେପ । ଆରେ ଆତ୍ମାକୁ ତ କର୍ମ ଅନୁସାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଭଲ ବା ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିଥାଏ । ଏବେ ତୁମର କର୍ମ ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଯାଏ । ସେଠାରେ ବିକର୍ମ ହୁଏ ନାହିଁ କାରଣ ତାହା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ଏ ସବୁ ବୁଝିବା ଏବଂ ବୁଝାଇବାର କଥା । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହୋଇ ଫୁଲର ବଗିଚା ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗ ସ୍ଥାପନା କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଖରାପ କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଯେଉଁ ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଛ ତାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହେବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, କୌଣସି ଦେହଧାରୀକୁ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ**:-** ନିନ୍ଦା-ସ୍ତୁତି, ଜୟ-ପରାଜୟରେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ସମାନ ରଖୁଥିବା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବ ।
ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥିତି ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ନିନ୍ଦା-ସ୍ତୁତି, ଜୟ-ପରାଜୟ, ସୁଖ-ଦୁଃଖ, ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମାନତା ରହିଥାଏ । ଦୁଃଖଦ ପରସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ଚେହେରାରେ ମସ୍ତକ ଉପରେ ଦୁଃଖର ତରଙ୍ଗ ଦେଖାଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସୁଖର ବା ହର୍ଷିତ ଅବସ୍ଥାର ତରଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଉ, ନିନ୍ଦା ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେଉ ଯେ ଏହା ନିନ୍ଦା ନୁହେଁ ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିକୁ ପରିପକ୍□ କରିବା ପାଇଁ ମହିମା ଯୋଗ୍ୟ ଶବ୍ଦ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ତୁମ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ସମାନତା ରହିବ ତେବେ କୁହାଯିବ ବାବାଙ୍କ ସମାନ । ମନ ଭିତରେ ଟିକିଏ ବି ଏଭଳି ସ୍ମୃତି ନ ଆସୁ ଯେ ଇଏ ମୋ’ର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ବା ଗାଳି ଦେବାବାଲା ଅଟେ ବା ମୋ’ର ମହିମା କରିବାବାଲା ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ଯୋଗାଭ୍ୟାସ ଉପରେ ନିରନ୍ତର ଧ୍ୟାନ ରଖିଥିବ ତେବେ ଫାଷ୍ଟ ଡିଭିଜନରେ ନମ୍ବର ମିଳିଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍□ାସର ବିଶେଷତା ଦ୍□ାରା ସଫଳତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ବିଶେଷତା ହେଲା - ଅନେକ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଅଟନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କର ସବୁ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଗୁଡିକର ବାତାବରଣ ଏଭଳି ହେଉ ଯାହାକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହୃଦ୍‌ବୋଧ ହେଉଥିବ ଯେ ଏମାନେ ଅନେକ ନୁହଁନ୍ତି, ଏକ୍ ଅଟନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ଏକତାର ତରଙ୍ଗ ସାରା ବିଶ୍□ରେ ଏକ ଧର୍ମ ଏବଂ ଏକ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କରିବ । ତେଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଭିନ୍ନତାକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଏକତା କାୟମ କର ।